

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

ความเสมอภาคทางการศึกษาตามความเห็นของคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2524 : 24) หมายถึงโอกาสในการเข้าศึกษาประการหนึ่งและหมายถึงโอกาสในการได้รับการจัดสรรทรัพยากรทางการศึกษาอีกประการหนึ่ง ความเสมอภาคทางการศึกษาเป็นความพยายามที่จะ "ให้การศึกษแก่เด็กทั่วไปในระดับที่สามารถจะลดความเหลื่อมล้ำซึ่งเป็นผลมาจากสภาพทางบ้านของเด็กและจะมีผลกระทบต่อชีวิตและการประกอบอาชีพของเด็กในอนาคต"

จากการประเมินผลของคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2524 : 17) ในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2520-2524) ได้พบว่ามีปัญหาเกี่ยวกับความเสมอภาคทางการศึกษา 2 ประการ ได้แก่

1. ความแตกต่างในโอกาสในการเข้าศึกษาต่อระดับสูงกว่าการศึกษามัธยมศึกษา เนื่องจากสถานศึกษาในระดับสูงส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในตัวเมืองหรือในส่วนกลาง ในท้องถิ่นชนบทมีน้อยจึงทำให้เด็กในชนบทมีโอกาสที่จะเข้าศึกษาต่อในระดับสูงน้อยกว่าเด็กในตัวเมือง นอกจากนี้ความแตกต่างทางเศรษฐกิจของครอบครัวยังก่อให้เกิดความไม่เสมอภาคในโอกาสของเด็กที่จะได้รับการศึกษาอีกด้วย

2. ความแตกต่างในด้านคุณภาพของการศึกษา โรงเรียนระดับประถมศึกษาและมีมัธยมศึกษาส่วนใหญ่ที่อยู่ในชนบทยังไม่ได้รับการพัฒนาให้ทัดเทียมกับโรงเรียนในตัวเมืองคุณภาพของโรงเรียนในชนบทจึงด้อยกว่าและทำให้เด็กในชนบทไม่มีโอกาสได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพเท่าเทียมกับเด็กในตัวเมือง

นอกจากนี้การประเมินผลของคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติยังได้พบว่ามีปัญหาการคัดเลือกเข้าเรียนในระบบการศึกษา 2 ประการ ได้แก่

1. วิธีการคัดเลือกบุคคลเข้าเรียนต่อในระดับสูงขึ้นไป ส่วนใหญ่ยังเน้นการวัดความรู้ทางวิชาการจึงไม่เอื้ออำนวยต่อความมุ่งหมายของหลักสูตรระดับต่ำกว่าที่มุ่งเน้นความเบ็ดเสร็จในตัวเองและทำให้มีความรู้รอบตัว

2. ระบบการคัดเลือกให้เรียนต่อในระดับสูงขึ้นไป ทำให้เด็กที่มาจากครอบครัวยากจนและเด็กในชนบทที่มีโอกาสเรียนต่อในระดับสูงได้น้อย ก่อให้เกิดความไม่เสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา

ดังนั้น แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติระยะที่ 5 (พ.ศ. 2525-2529) จึงได้กำหนดนโยบายการพัฒนาการศึกษา (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2524 : 22) ไว้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว 2 ประการ คือ

1. จัดและส่งเสริมให้มีความเสมอภาคทางการศึกษาโดยมุ่งทั้งการกระจายสถานศึกษาทางด้านวิชาชีพให้เพียงพอกับความต้องการกำลังคนของประเทศ และการเสริมสร้างวิชาการอาชีพในสถานศึกษาต่าง ๆ พร้อมทั้งสนับสนุนให้ชาวชนบทและกลุ่มชนที่มีโอกาสน้อยได้รับการทางการศึกษาในอัตราส่วนที่มากขึ้นเป็นพิเศษ

2. ปรับปรุงระบบและวิธีการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อระดับต่าง ๆ ให้เหมาะสมและเอื้ออำนวยต่อความมุ่งหมายของหลักสูตรแต่ละระดับและประเภทที่เกี่ยวข้องเนื่องกันทั้งนี้โดยมุ่งเน้นความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2524 : 17) ได้ทำการประเมินผลการคัดเลือกนักเรียนเข้าเรียนที่มีผลกระทบต่อปัญหานโยบายการจัดการศึกษาได้พบว่ามีปัญหา 2 ประการได้แก่

1. วิธีคัดเลือกบุคคลเข้าเรียนต่อในระดับสูงขึ้นไป ส่วนใหญ่ยังเน้นการวัดความรู้ทางวิชาการจึงไม่เอื้ออำนวยต่อความมุ่งหมายของหลักสูตร

2. ระบบการคัดเลือกให้เรียนต่อในระดับสูงขึ้นไปทำให้เด็กที่มาจากครอบครัวยากจนและเด็กในชนบทที่มีโอกาสเรียนต่อในระดับสูงได้น้อย ก่อให้เกิดความไม่เสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา

การจัดการเรียนการสอนในกรมอาชีวศึกษาแบ่งตามขั้นตอนดังนี้

1. หลักการและวิธีการจัดสรรนักเรียน เข้าเรียนในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) โดยไม่ต้องสอบคัดเลือก

2. วิธีการรับนักศึกษาเข้าเรียนต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของวิทยาลัย  
เทคนิคพิษณุโลก

กรมอาชีวศึกษา (2532 : 15) ได้กำหนดหลักการและวิธีการจัดสรรนักเรียนเข้า  
เรียนในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) โดยไม่ต้องสอบ  
คัดเลือก ฉบับแก้ไข พ.ศ. 2530 ไว้ดังนี้

เพื่อให้การศึกษาต่อทางด้านวิชาชีพของนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนมัธยม  
สามัญศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมีความเสมอภาคในโอกาสและยุติธรรม

ในกระบวนการคัดเลือกจัดสรรและสามารถสนองต่อความต้องการของนักเรียน  
และระบบเศรษฐกิจสังคมของประเทศอย่างแท้จริง ตลอดจนเป็นการส่งเสริมการเรียนการสอน  
ในระดับมัธยมศึกษาให้เป็นไปตามจุดหมายของหลักสูตรอย่างเต็มที่ส่งเสริมบรรยากาศที่ดี  
ในโรงเรียนมัธยมศึกษาและสามารถแก้ปัญหาสำคัญบางประการของสังคมได้ เช่น การ  
แย่งกันเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงหรือมีมาตรฐานสูง การกวดวิชา เป็นต้น และ  
การดำเนินการตามวิธีการนี้จะสามารถทำให้เกิดการประหยัดในหลายเรื่อง เช่น ค่าสอบคัดเลือก  
การกวดวิชา การที่ได้เข้าศึกษาไม่ตรงตามความต้องการและต้องยุติการเรียนกลางคันหรือบาง  
กรณีสอบเข้ามาได้แต่ไม่สามารถศึกษาได้ ซึ่งล้วนแต่เป็นการสิ้นเปลืองสูญเสียไปทางการศึกษาทั้ง  
สิ้น จึงได้กำหนดวัตถุประสงค์และหลักการดำเนินการดังนี้

#### วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้การศึกษาต่อทางด้านวิชาชีพของนักเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
2. เพื่อส่งเสริมความเสมอภาคในโอกาสของนักเรียน และเกิดความเป็นธรรม
3. เพื่อสนองต่อความต้องการของนักเรียนและระบบ เศรษฐกิจสังคมของประเทศ
4. เพื่อช่วยประหยัดค่าใช้จ่าย
5. เพื่อช่วยส่งเสริมการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
6. เพื่อช่วยส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศที่ดีสำหรับการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษา
7. เพื่อปลูกฝังทัศนคติและเปลี่ยนค่านิยมใหม่
8. เพื่อแก้ปัญหานการเรียนต่อของนักเรียน เช่น การแย่งกันเข้าโรงเรียนมัธยมที่มี

ชื่อเสียง การกวดวิชา เป็นต้น

## หลักการและวิธีการ

### 1. วิธีดำเนินการ

1.1 ให้แบ่งอาณานิคมความรับผิดชอบของแต่ละสถานศึกษา (แบ่งตามความสะดวกเหมาะสม ตามลักษณะภูมิศาสตร์ และการคมนาคม)

1.2 ให้จัดตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง สำหรับสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาที่มี การจัดสรรนักเรียน จำนวนไม่เกิน 15 คน ประกอบด้วย ผู้แทนจากโรงเรียนมัธยมศึกษาใน อาณานิคมตามข้อ 1.1 หัวหน้าสถานศึกษาของกรมอาชีวศึกษาในอาณานิคมนั้นและบุคคลภายใน นอกที่เห็นสมควร คณะกรรมการมีหน้าที่พิจารณาวางแผนดำเนินการให้เป็นไปตามหลักการ และ แนวทางที่กรมอาชีวศึกษาได้กำหนดและจัดทำรายละเอียด เพื่อปฏิบัติให้ได้ผลในอาณานิคมของ แต่ละสถานศึกษาควบคุมดูแลให้เกิดความเรียบร้อยและเป็นธรรมในการดำเนินการคัดเลือกนักเรียน ให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการจัดสรรจำนวนนักเรียนเข้าเรียนในสถานศึกษาอาชีวศึกษานั้น ๆ ทุก ครั้งที่มีการจัดสรร

กรมอาชีวศึกษา (2532 : 21) สรุปวิธีการคัดเลือกนักเรียนเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัย เทคนิค โดยแบ่งเป็นสองประเภทคือ

1. ประเภทไม่ต้องสอบคัดเลือกโดยพิจารณาผลการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจาก โรงเรียนมัธยมในจังหวัด และผ่านการพิจารณาจากกรรมการคัดเลือกตามระเบียบของกรม อาชีวศึกษา

2. ประเภทสอบคัดเลือกพิจารณาจากผลคะแนนการสอบคัดเลือกตามระเบียบของ กรมอาชีวศึกษา การคัดเลือกเข้าเรียนในสถานศึกษากรมอาชีวศึกษานั้น ได้ดำเนินการคัดเลือก เข้าเรียนโดยใช้ระบบโควตาเช่นกัน โดยจัดเป็น 3 ระดับคือระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ดำเนินการจัดสรรโควตาให้นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นเข้าเรียนในวิทยาลัยเทคนิค วิทยาลัยอาชีว ศึกษาและวิทยาลัยเกษตรกรรม ที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาคทั่วประเทศจัดสรรโควตาไม่เกินร้อยละ 50 ของเป้าหมายที่จะรับได้ทั้งหมดระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ดำเนินการจัดสรร โควตาให้นักเรียน ปวช. ที่สำเร็จจากวิทยาลัยเทคนิคและวิทยาลัยอาชีวศึกษาได้เข้าเรียนใน วิทยาลัยเทคนิคและวิทยาลัยอาชีวศึกษา ที่เปิดสอนระดับ ปวส. ที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาคทั่วประเทศ จัดสรรโควตาไม่เกินร้อยละ 50 ของเป้าหมายที่จะรับได้ทั้งหมดระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

เทคนิค (บวท.) กรมอาชีวศึกษาเริ่มทดลองดำเนินการเมื่อปีการศึกษา 2528 ในเขตการศึกษา 5 โดยจัดสรรโควตาให้แก่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายให้เข้าเรียนระดับ บวท. สาขาวิชา เกษตรกรรม ในวิทยาลัยเกษตรกรรมราชบุรี วิทยาลัยเกษตรกรรมเพชรบุรี และวิทยาลัย เกษตรกรรมสุพรรณบุรี จัดสรรโควตาไม่เกินร้อยละ 50 ของเป้าหมายที่จะรับได้ทั้งหมด สาขาวิชาที่เปิดสอนในสถานศึกษาส่วนภูมิภาค สังกัดกรมอาชีวศึกษา

สถานศึกษาส่วนภูมิภาคสังกัดกรมอาชีวศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตร บวช. (หลักสูตรบวช. เป็นหลักสูตร 3 ปี รับผู้สำเร็จมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า) มี 3 ประเภท คือ วิทยาลัย เทคนิค วิทยาลัยอาชีวศึกษาและวิทยาลัยเกษตรกรรม วิทยาลัยเทคนิคเปิดสอนหลักสูตรบวช. 6 สาขาวิชา คือ ช่างก่อสร้าง ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างเชื่อมและโลหะแผ่น ช่างกล โรงงานและช่างยนต์ ยกเว้นจังหวัดใดไม่มีวิทยาลัยอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคก็จะเปิดสอน หลักสูตรบวช. สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์และพัฒนกรรมด้วย วิทยาลัยอาชีวศึกษาเปิดสอนหลักสูตรบวช. 3 สาขาวิชา คือ คหกรรมศาสตร์ (ผ้าและการตัดเย็บ อาหาร และโภชนาการ และ คหกรรมศาสตร์ทั่วไป) พัฒนกรรมและศิลปกรรม วิทยาลัยเกษตรกรรมเปิดสอนหลักสูตร บวช. สาขาวิชาเกษตรกรรมเพียงสาขาวิชาเดียว (กรมอาชีวศึกษา. 2532 : 8)

วิทยาลัยเทคนิคพิเศษถูกเป็นวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จึงใช้ระเบียบการรับนักศึกษาตามหลักการที่กรมอาชีวศึกษาได้กำหนดให้

#### งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิลารณ อภัยสง (2518) ได้ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของ นักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นที่ผ่านการคัดเลือกประเภทสอบร่วมเข้ามหาวิทยาลัย และประเภท คะแนนเยี่ยมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่าจะเห็นเฉลี่ยร้อยละในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของ นักศึกษาประเภทเยี่ยมภาคตะวันออกเฉียงเหนือและประเภทสอบร่วมเข้ามหาวิทยาลัยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ.05 นักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นทุกคณะที่ผ่านการคัดเลือกประเภท สอบร่วมเข้ามหาวิทยาลัยและประเภทคะแนนเยี่ยมภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ชิตชนก เขิงเขาว์ (2520) ได้ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา  
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ที่สอบคัดเลือกด้วยวิธีต่างกัน พบว่านักศึกษาประเภทมหาวิทยาลัย  
จัดสอบโดยตรงจากนักเรียนในภาคใต้มีคะแนนเฉลี่ยในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ไม่แตกต่างกับนักศึกษา  
ประเภทสอบร่วม เข้ามหาวิทยาลัยอย่างมีนัยสำคัญและนักศึกษาทั้งสองประเภทมีผลสัมฤทธิ์ทางการ  
เรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

วิสาข์ เกษประทุม (2522) ได้ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์ความสูญเปล่าทางการ  
ศึกษาของวิทยาลัยครูนครสวรรค์พร้อมทั้งสาเหตุการออกกลางคันและการเรียนช้ากว่ากำหนดของ  
นักศึกษา พบว่าสาเหตุสำคัญที่ทำให้นักศึกษาออกกลางคันและเรียนช้ากว่ากำหนดคือ ปัญหาด้าน  
การเงินต้องช่วยผู้ปกครองประกอบอาชีพที่ไม่สนใจการเรียน สถิติปัญหาและสุขภาพไม่ดี ผู้ปกครอง  
ไม่สนับสนุนการเรียนและปรับตัวเข้ากับสังคมวิทยาลัยไม่ได้

มนัส ประสงค์ (2526) ได้ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการ  
สละสิทธิ์เข้าเป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของนักเรียนที่สอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยได้  
กลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนที่สละสิทธิ์เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยตามระบบการคัดเลือก  
ร่วมกัน โดยมีทบวงมหาวิทยาลัยเป็นผู้ประสานงานประจำปีการศึกษา 2525 พบว่าองค์ประกอบที่  
สำคัญในการสละสิทธิ์การศึกษาคือ คุณลักษณะของคณะ โดยกลุ่มผู้สละสิทธิ์คิดว่า เมื่อจบไปแล้วออก  
ไปทำงานจะไม่มีความก้าวหน้า ต้องช่วยผู้ปกครองประกอบอาชีพ บิดามารดาไม่สนับสนุนให้  
เรียนในคณะที่สอบได้หรือต้องการให้เตรียมตัวเพื่อจะสอบคัดเลือกใหม่

ปัญญา อีระวิทยเลิศ (2527) ได้ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบลักษณะของนิสิต  
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน ประเภทที่ผ่านการสอบคัดเลือกกับประเภทโควตาของ  
ภาคตะวันออก พบว่าอาชีพบิดาและมารดาของนิสิตประเภทที่ผ่านการสอบคัดเลือกส่วนใหญ่มี  
อาชีพเกษตรกร ด้านระดับการศึกษาของบิดามารดาของนิสิตทั้งสองประเภทส่วนใหญ่จบระดับ  
ประถมศึกษา ด้านอัตราการมารายงานตัวของนิสิตพบว่านิสิตประเภทโควตามีอัตราการมา  
รายงานตัวสูงกว่านิสิตประเภทที่ผ่านการสอบคัดเลือกด้านอัตราการออกกลางคันของนิสิตประเภท  
ที่ผ่านการสอบคัดเลือกกับประเภทโควตาส่งส่วนใหญ่แล้วไม่แตกต่างกัน ยกเว้นคณะมนุษยศาสตร์ใน  
รุ่นปีการศึกษา 2524 และคณะวิทยาศาสตร์ในรุ่นปีการศึกษา 2525 ซึ่งนิสิตประเภทที่ผ่านการ  
สอบคัดเลือกมีอัตราการออกกลางคันสูงกว่านิสิตประเภทโควตาส่งคณะศึกษาศาสตร์รุ่นปีการศึกษา  
2525 นิสิตประเภทโควตามีอัตราการออกกลางคันสูงกว่านิสิตประเภทที่ผ่านการสอบคัดเลือก

ถ่าย เชียงฉี (2528) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ประเภทโควต้าและประเภทไม่ใช้โควต้า ปีการศึกษา 2528 พบว่านักศึกษาประเภทโควต้ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าประเภทไม่ใช้โควต้า

พรเพ็ญ รตโนภาส (2528) ได้ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่ผ่านการคัดเลือกประเภทสอบร่วมเข้ามหาวิทยาลัยและประเภทคะแนนยอดเยี่ยมภาคเหนือ พบว่าคะแนนเฉลี่ยในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของนักศึกษาที่ผ่านการคัดเลือกประเภทคะแนนยอดเยี่ยมภาคเหนือ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าประเภทสอบร่วมเข้ามหาวิทยาลัย แต่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับชั้นปีที่ 1 ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ

ศักดิ์ ภิรมย์ (2529) ได้ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบลักษณะของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทที่ผ่านการสอบคัดเลือกกับประเภทโควต้าในสถานศึกษาส่วนภูมิภาค สังกัดกรมอาชีวศึกษา จากกลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักศึกษาจำนวน 2,467 คน เป็นนักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือก 1,400 คนและนักศึกษาประเภทโควต้าจำนวน 1,067 คน ในสถานศึกษาส่วนภูมิภาค สังกัดกรมอาชีวศึกษา 24 แห่ง ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 พบว่า นักศึกษาประเภทโควต้ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าประเภทที่ผ่านการสอบคัดเลือกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วนิดา สุกรีเขตร (2531) ได้ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) ที่เข้าเรียนโดยวิธีการคัดเลือก(โควต้า) และวิธีการสอบคัดเลือก วิทยาลัยอาชีวศึกษาลำปาง โดยศึกษาในกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่เข้าศึกษาเมื่อปีการศึกษา 2530 จำนวน 109 คน เป็นประเภทโควต้า 52 คน ประเภทสอบคัดเลือก 67 คน พบว่า นักเรียนที่เข้าเรียนโดยวิธีการคัดเลือกมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เข้าเรียนโดยการสอบคัดเลือก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จบ แสนกลาง (2532) ได้ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบผลการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเทคนิค 1-4 (ขอพ.1701-1704) ประจำปีการศึกษา 2532 ระหว่างนักเรียนโควต้ากับนักเรียนที่สอบคัดเลือก พบว่านักเรียนประเภทที่ได้รับการคัดเลือก(โควต้า) ส่วนใหญ่ร้อยละ 48.74 ได้ระดับคะแนน 3 ส่วนนักเรียนที่ผ่านการสอบคัดเลือกส่วนใหญ่ร้อยละ 45.33 ได้ระดับคะแนน 2

ทองหล้า สุนทร และคนอื่น ๆ (2532) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาความต้องการ  
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ม.3) โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดมหาสารคาม ในการศึกษา  
ต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) ประเภทช่างอุตสาหกรรม ปีการศึกษา 2532

พบว่านักเรียนมีความต้องการศึกษาต่อแผนกช่างยนต์มากที่สุด รองลงมาคือช่างอิเล็กทรอนิกส์และ  
ช่างไฟฟ้า ตามลำดับ แผนกวิชาที่ต้องการศึกษาต่อน้อยที่สุดคือ แผนกวิชาช่างก่อสร้างและช่าง  
แปรรูปเคมี นักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการต้องการให้ศึกษาต่อแผนกช่างยนต์  
และช่างอิเล็กทรอนิกส์ ตามลำดับ ผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกรต้องการให้ศึกษาต่อแผนก  
ช่างยนต์ แผนกช่างไฟฟ้า ตามลำดับ ส่วนผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขายต้องการให้ศึกษาต่อแผนก  
ช่างแปรรูปเคมี ช่างอิเล็กทรอนิกส์และช่างไฟฟ้า ตามลำดับ ทางด้านเกี่ยวกับรายได้นั้นพบว่า  
ผู้ปกครองที่มีรายได้สูงกว่า 2,000 บาท ต้องการให้ศึกษาต่อแผนกช่างยนต์ แผนกช่างไฟฟ้าและ  
แผนกช่างกลโรงงาน ตามลำดับ ผู้ปกครองที่มีรายได้สูงกว่า 2,500 บาท ต้องการให้ศึกษาต่อ  
แผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์ แผนกช่างยนต์ และแผนกช่างไฟฟ้า ตามลำดับและผู้ปกครองที่มีรายได้  
5,000 บาทขึ้นไปต้องการให้ศึกษาต่อแผนกช่างไฟฟ้า แผนกช่างยนต์และแผนกเคหะภัณฑ์

จำปี อุเงิน (2534) ได้ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความสูญเสีย  
ทางการเรียนของนักเรียนวิทยาลัยเทคนิคแพร่ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทโควตาและ  
ประเภทไม่ใช้โควตา ปีการศึกษา 2527-2530 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน  
ประเภทโควตาสูงกว่านักเรียนประเภทไม่ใช้โควตา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 นักเรียน  
ประเภทโควตาที่เรียนจบ(3ปี) ตรงตามหลักสูตรกำหนดร้อยละ 66.93 นักเรียนประเภทไม่ใช้  
โควตาร้อยละ 43.63 ส่วนความสูญเสียทางการเรียนด้านที่จบหลังหลักสูตร นักเรียนประเภท  
โควตาน้อยกว่านักเรียนประเภทไม่ใช้โควตา คือ นักเรียนประเภทโควตาร้อยละ 10.93  
นักเรียนประเภทไม่ใช้โควตาร้อยละ 13.20 ด้านการออกกลางคันนั้นประเภทไม่ใช้โควตา  
สูงกว่าประเภทโควตา คือ ประเภทไม่ใช้โควตากลางคันร้อยละ 36.02 ประเภทโควตา  
ออกกลางคันร้อยละ 17.86 และนักเรียนที่ขาดเรียน ย้ายแผนกหรือย้ายสถานศึกษาประเภทไม่ใช้  
โควตาสูงกว่าประเภทโควตา คือ นักเรียนประเภทไม่ใช้โควตาขาดเรียนย้ายแผนกหรือย้ายสถาน  
ศึกษาร้อยละ 7.13 ส่วนนักเรียนประเภทโควตาขาดเรียน ย้ายแผนกหรือย้ายสถานศึกษาร้อยละ